

Toespraak van Bruno Gröning, Gräfelfing, 19 april 1951

„Begrijpen kan slechts diegene, die ernstig ziek is...”

Verwijzing

Dit is een afschrift van het in steno opgenomen verslag van de toespraak, die Bruno Gröning heeft gehouden op 19 april 1951 in Gräfelfing voor genezing zoekenden uit Zwitserland.

Toespraak van Bruno Gröning, Gräfelfing, 19 april 1951

“Begrijpen kan slechts diegene, die ernstig ziek is...”

Bruno Gröning sprak op 19 april 1951 in Gräfelfing voor enkele genezing zoekenden uit Zwitserland.

Nadat hij met de zieken onderling gesproken had, gaf hij met de volgende toespraak inzicht in de levensbeschouwelijke grondslagen van zijn werk:

Begrijpen kan slechts diegene, die ernstig ziek is en men kan deze persoon alleen maar de angst wegnemen, als deze vertrouwen en geloof in God heeft. Want ik ben God niet. God zijn wij allemaal, dit wil zeggen goddelijke kinderen – ik zeg altijd de kinderen van God – en wij hebben allemaal maar één Vader. Ik zeg altijd: Alleen HIJ kan helpen! Wij mensen hebben allemaal het huis, het goddelijke huis verlaten en omdat wij het verlaten hebben, zijn wij verlaten door God. En ik wil de mensen alleen maar naar onze goddelijke Vader terugsturen! Alleen HIJ kan helpen! Ik kan zeggen, ik deel met jullie de goddelijk Kracht naar herstel. Maar ik kan de mens de ziekte pas nemen, als hij deze vrijgeeft.

De ziel moet zuiver zijn! Ze mag niet bevlekt zijn! En als dit wel zo is, dan moet men zich vrij maken van al het vuil, dat slechte duivelse mensen hebben gezaaid. En hierdoor is onze ziel bevlekt! Wij hoeven deze alleen maar schoon te laten maken, en dat is wat ik wil. Want de duivelse macht is ook een macht, en ik denk met recht te kunnen zeggen: Omdat wij kinderen zijn van God, behoren wij in ons goddelijke huis terug, waarvan de mensen helemaal zijn afgedwaald. Meer wil ik niet, en daarmee gebeurt alles. – Dit is net zo: Jullie willen eten, jullie willen in leven blijven. Maar daar waar jullie zijn, onderweg, vinden jullie niets te eten. Maar als jullie naar het huis teruggaan, hebben jullie alles in overvloed. Maar als jullie onderweg zijn, vinden jullie niets. Thuis kunnen jullie eten.

Wij zijn afgedwaald van het werkelijke pad. Wij zijn de verboden weg gegaan en we moeten weer terug. Deze weg moeten we verlaten, pas dan kunnen we weer de goddelijke genade ontvangen. Want de ouders zijn ook niet boos op hun kind als het kind een keer het ouderlijk huis verlaat. Als het terugkomt zullen jullie hem vergeven. Jullie zullen tegen hem zeggen: „Goed, mijn kind, goed, dat je er weer bent. Kom, wees lief. Nu heb je weer alles wat je nodig hebt. Je bent zo verwaarloosd. – Nee, dat mag niet gebeuren!”

Dus krijgt het in het ouderlijk huis weer liefde en aandacht en het heeft zijn thuis en ouderlijk huis.

Wanneer jullie mij in jullie huis, in jullie woning uitnodigen, dan moet het ook netjes zijn, het moet schoon zijn; want in een vuil huis ga ik ook niet. En als er mensen zijn, die het niet beter kunnen, aarzel ik niet en help deze woning zo schoon te maken, dat mensen er ook in kunnen wonen. En precies zo moeten wij mensen ons innerlijk ook zo reinigen, dat God daadwerkelijk in ons kan wonen. Jullie hebben vroeger het mooie gebedje gebeden, ook al is het maar klein:

Ik ben klein

Mijn hart is rein

Niemand mag er in wonen

Dan God alleen.

Maar de mens heeft zich laten verleiden door deze slechte satan. En daarom kan de mens niet gezond worden. Door zijn kwaad, door het ontwrichten van veel slechte mensen moest hij immers ziek worden. In plaats dat de een de ander steunde, vocht de ene mens met de ander. En dat is duivels, dat is satanisch. Dat mag men niet doen. En als de ene denkt dat de andere slecht is, dan zijn de goede mensen verplicht en hebben de taak, de slechte mens weer te helpen om het goede te doen.

In jullie huis zou u een slecht mens niet binnen laten en heeft niemand iets verloren. Maar diegene die misleid zijn, die denken, een goede te vinden, als hij maar goed kan praten en goed gekleed is. Nee, dat is onjuist, de duivel in schaapskleren. Wij moeten het hart in de mens ervaren! Goed is, als hij zuiver, gelovig is, en alleen maar goeds doet. Het uiterlijk is het niet. Dan zou ik moeten zeggen: „U staat me niet aan, omdat u niet zo bijzonder goed gekleed bent en alleen mensen, die er goed uitzien, die zou ik in mijn hart hebben gesloten”. Of als het een jonge vrouw zou zijn, die mooi gekleed zou zijn, ik zou ze allemaal aan de kant duwen. Of als ik zou zeggen, ik zou alleen die kiezen, die rijk zijn, maar ik laat me niet misleiden! Ik vervolg deze weg en die is oneindig ver. Men moet een hemels geduld hebben. Ik hoef niet te klagen en te falen! Steeds verder naar God, want wij hebben immers het ouderlijk huis verlaten, daar waar we rust en vrede hadden. Gaan we terug, dan komt ook over ons mensen de ware zegen van God. Dan komt ook dat, wat mijn taak is, wat mijn plicht is om op deze aarde te doen. En ik wens, dat iedereen mijn raad zou volgen! Als jullie dit allemaal zouden doen, dan zouden wij hoe dan ook, de hemel op aarde hebben. De aarde is immers ook het goddelijke door God geschapen werk. Het is de hemel op aarde, maar pas dan, als wij goed zijn voor elkaar, als wij weer de weg naar onze Vader vinden! En daarom is alles, waar jullie mee zijn belast en omgeven, het zieke en satanische. De duivel, satan zelf laat niets onbeproefd om al het Goddelijke te vernietigen, te verslinden.

Om mij beter te begrijpen: Neem elke vrucht, door God geschapen. Ook daar stopt satan niet. Hij laat geen middel onbeproefd het goede, het Goddelijke te vernietigen. Hij verwoest alles en laat het goede bederven, zodat het ons mensen niet meer ten goede komt. Wij moeten levend sterven. Dat is satan! En de mens is in de loop der jaren zo ontvankelijk geworden! Hij luistert niet meer naar God. – Hier en daar is er een huis, duizenden jaren geleden gebouwd, waar we de Zegen van God, de rust ontvangen. Maar de mens denkt het met gemak te doen, als hij dit huis binnenkomt en bidt. Maar het moet oprecht zijn en niet, als hij het goddelijke huis verlaat, de goede woorden door slechte daden vernietigd worden!

Dan is hij in de klauwen van satan, dan behoort hij immers niet meer tot God. Hij heeft de Vader, zijn eigen Vader, de rug toe gekeerd! En dit vuil, al dat slechte, de ziekte, wil ik jullie allemaal afnemen, mits jullie bereid zijn, deze weg naar God te gaan. Hoe dichter jullie bij God komen, des te langer jullie gaan, hoe minder jullie zullen lijden! Die zullen dan verdwijnen. Want God zadelt jullie niet op met ziekten! Hij heeft deze niet nodig! Hij heeft ze niet gecreëerd! Dat is die andere macht, de macht van satan. En wij mensen moeten uit deze macht. En daarom gaat mijn vragen en smeken uit naar alle mensen, die vandaag gezond worden. Jullie willen gelukkig, jullie willen tevreden leven met elkaar. Dat is datgene, wat ik wil. Dat is datgene, wat God van ons heeft verlangd. Want aan de andere kant laat hij zich ook niet veroveren. Jullie moeten omkeren naar een hoger bewustzijn.

Christus maakte ook het Huis van God schoon. Waar kun je dit vinden? Dit is in ons. En dat mogen wij niet vergeten! Omdat mensen dit niet konden geloven, werden huizen gebouwd. Voor die mensen, die dit allemaal niet konden begrijpen, werd het goede, Goddelijke, meegegeven. En zodoende hoort men het Woord van God. Maar het echte huis van God is het innerlijke.

Als satans macht de overhand neemt, stap ik uit dit lichaam. Ik ben het goede, het Goddelijke. Precies zo, als de mens zijn lichaam verlaat. Men zegt, de ziel verlaat het lichaam. De ziel, dat is het goede, het Goddelijke blijft niet in zo'n machine, maar stapt naderhand weer in een ander lichaam. De mens sterft niet. Alleen maar het lichaam, hem toevertrouwd door God, komt en sterft. Maar de mens sterft nooit. Christus is ook nooit gestorven. God zo wiezo niet: want HIJ bestaat al zo lang, zover terug kunnen wij niet denken. Het zijn miljoenen jaren. En het wordt nooit saai voor HEM, ook niet voor ons, als wij maar het goede en het Goddelijke begrijpen.

Maar hoe mooi is het toch, dat ieder mens vandaag de dag opmerkt: „Ik ben ziek, maar één kan helpen, één! – Geen lof voor mij! – Maar Gröning kan! Dat is de laatste hoop. Mooi. Ik wil en zal het ook doen, voor zover de mens het verdiend heeft! Nu erkent hij God door Gröning.

Zijn door God toevertrouwde lichaam beschermt de mens. Hij probeert zichzelf te redden en doet al het mogelijke de gezondheid te herstellen. Ik kan ieder mens het slechte afnemen, als hij bereid is het goede het goddelijke aan te nemen! Daarom mag men gaande weg nooit meer spreken over het slechte het satanische. Hier spreekt men van het Goddelijke. Ik zeg: Vergeet de ziekte; hier is het slechte! Dat is de vloek die over de mensen is gekomen. Waarom? – Omdat hij zichzelf aan satan heeft gegeven! En daar moeten wij weg zien te komen! Wanneer een mens in een put valt en ik kom langs, dan help ik hem er uit. Zouden jullie dat niet doen? Maar waarom deden de mensen het tot nu toe niet? Jullie konden hem niet helpen, jullie waren bang, dat jullie ook ten onder zouden kunnen gaan. – Ik ben nergens bang voor! Ik ben helemaal thuis. Ik ben niet vreemd op deze aarde.

Ondanks dat dit lichaam alleen maar op Duitse, Russische en Poolse grond was, toch ken ik de hele aarde, zonder mij met mijn lichaam op deze aarde te verplaatsen. Ik ken toch de feiten in mijn huis!

Want ieder mens zegt toch over zichzelf: „Ik voel me daar op mijn gemak, waar ik thuis ben.”

Als mensen te veel achteruitgaan, ga ik er niet heen. Ik zeg dat ik medelijden met ze heb en ik wil ze redden. En dat is wat ik met jou wil doen. Ik wil je redden. Het is niet in mijn naam, het is in Gods naam! Daarom zijn er geen mensen, ook al zou je het misschien wel willen geloven, die zich de gezondheid kunnen kopen. Dat is bij mij niet het geval. Dat is het mooie, het beste. De gezondheid kunnen jullie alleen opnieuw verwerven door het ware Goddelijke geloof!

En nu vraag ik jullie voor jullie verdere leven – als jullie weten, waar jullie naar toe zijn gekomen – mijn woorden na te leven en niet de oude, maar de nieuwe weg, de weg waarvan we zijn afgedwaald, weer te bewandelen! En hierbij kunnen jullie stap voor stap jullie lichaam observeren, of er iets nieuw is, dat zoveel goeds gebeurt. We moeten de hele weg gaan. De zijpaden, dat zijn de paden van de verleiding, dat zijn de door God verboden paden, die wij niet moeten gaan, als wij weer op het juiste pad willen komen. En hiermee wil ik afscheid van jullie nemen. Dat we allemaal weer op één weg komen. Want rijk zijn betekent, gezond zijn!

[Gröning neemt een wandelstok in de hand]

Christus had ook een stok, alleen heeft de mens deze vandaag ingekort, de herdersstaf. Die was groter dan dat hij zelf was. En daarmee wandelde hij van het ene land naar het andere land, en zo deed hij veel goeds...

[Tot een verlamde]

Men zegt: Van top tot teen, en ik zeg steeds: Van voet tot hoofd. Wat gevallen is, wat op de grond ligt, als het waardevol is, zoals hier een Kind van God, men zet het overeind en kijkt naar boven naar de hemel, naar onze Vader. Beweeg het hoofd niet omlaag! De voeten zijn om te staan en om te bewegen, waarmee we alles kunnen krijgen, wat we denken dat goed voor ons is. Ze wilden en konden niet. De geest is gewillig, maar het vlees is zwak geworden. En beide moet in harmonie resoneren. Als dat voltooid is, zult u vrij zijn, vrij van uw last. U weet alleen niet waarom u deze ziekte krijgt. Het was goed bedoeld, het was juist, ik weet het. Men wilde het slechte. Men heeft u geremd. Goed, u kwam er niet omheen. Maar u bent toch de betere weg gegaan, maar het was een moeizame weg.

Ja, ik wil u mijn weg niet vertellen. Het is niet uitgesloten dat ook u dit eens kunt bewerkstelligen, wat ik al doe. Ik was net zoals u, alleen veel en veel erger. Ik was vel over been en kon ook niet lopen. Ik heb het niet, ik laat de mensen zien dat ik niets heb, klaag niet, in tegendeel alleen maar vertrouwen op God. En dat heeft het lichaam opgebouwd, geen mens, alleen God, God in ons! Ik zal u zover opladen en u kunt altijd weer opnieuw ontvangen, om gezond te worden. Men moet geduld hebben, zonder te klagen. Er zijn mensen, die klagen, zonder te lijden, en er zijn mensen, die lijden zonder te klagen.

Hoe dichter de mens bij God komt, hoe gezonder hij wordt. God wil dat wij een gezond lichaam hebben; want we zijn verplicht, het lichaam dat God ons heeft gegeven te verheffen en te onderhouden. En als een slechterik u de gezondheid heeft afgenomen, dan kunt u deze weer van God terugkrijgen.

Bron

Archief Bruno Gröning Stichting